

måatte ville stille Endringsforslag til denne forestaaende 2den Behandling, om at indlevere disse i Bureauet inden Søndag, Middag Kl. 12. Jeg haaber, at man saameget som muligt vil rette sig efter denne Frist, da det er ønskeligt, at Sagens 2den Behandling kan foretages i Begyndelsen af næste Uge.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stadfæstelse af foreløbig Lov af 1ste August 1870 om Udstedelsen af Kreditbeviser.

(Lovforslaget som vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget findes i Tillæg C. Sp. 535—36, dets 3die Behandling dersteds i dets Tidende Sp. 5275 ff.)

Strup: Det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag har en saa stor Betydning, at det dog vilde være ganske mærkverdigt, om Sagen gik taust gennem denne Sal, og det vilde synes mig dobbelt mærkverdigt, om den gik gennem denne Sal, uden at der blev givet enkelte Oplysninger af den høitærede Finantsminister, som jeg ikke tvivler paa, at han i fuldeste Udstrækning har havt Leilighed til at give det andet Thing gennem det der nedsatte Udvalg. Idet jeg skal indfrænte mig til et ganske enkelt Spørgsmaal i Anledning af det foreliggende Lovforslag til den høitærede Finantsminister, skal det nærmest være dette: Om den høitærede Finantsminister allerede nu ser sig istand til at oplyse Thinget om, paa hvilken Maade Indfrielsen af de i samme omhandlede 3 Millioner Sedler efter hans Formening skal finde Sted til den i Loven bestemte Tid. Da jeg har Ordet, skal jeg imidlertid tillige tillade mig om Sagen i dens Helhed at bemærke, at jeg — jeg kunde vel sige selvsølgelig — ikke vil rejse nogenjomhelst Anke mod den høitærede Regjering over, at den paa en Tid, hvor der var al Anledning til at have Pengelassen særlig godt forsynet, har forsynet den med de fornødne Betalingsmidler, og det i saa stor en Udstrækning, at man kunde antage, at det vilde være tilstrække-

ligt, indtil andre Midler ad anden Vej kunde skaffes tilstede. Det forekommer mig derimod just ikke at være lige saa klart, at den høitærede Regjering har været berettiget til at anvende Noget af disse til ganske særlige Formaal tilvebragte Betalingsmidler til dermed at dække ordinære Udgifter, selv om de ordinære Indtægtskilder paa Grund af de extraordinære Forhold, skjøndt de ikke vare ligefrem udtørrede, dog ikke fløde saa rigeligt, som man ellers havde kunnet gjøre Regning paa. Og det forekommer mig endnu mindre at være en Selvfølge, at det vilde være fornuftigt nu at beholde en større Del af dette Betalingsmiddel i Circulation end uundgaelig nødvendigt, ligesaa lidt som der for mig foreligger noget afgjørende Bevis for, at det er uødvendigt at sætte den tredje Million af samme i Circulation, som efter det foreliggende Lovforslag skal gaa over til Kassebeholdningen, og hvilken man af Forslaget til Tillægsbevillingsloven, saaledes som dette er blevet vedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget, ser, at det er Meningen at anvende allerede i dette Finantsaar. Den høitærede Finantsminister maa derhos forlade mig, at den herhenhørende Bevilling, saaledes som den er opført i § 3 af Tillægsbevillingslovsforslaget, efter min Opfattelse nærmest falder ind under det, som den høitærede Finantsminister selv med en vis Styrke afviste under Forhandlingerne igaar, idet den nærmest maa betragtes som en Stufbevilling, som en Bevilling af særlige Indtægter til særlige Udgifter. Jeg tror, at dette er et Exempel blandt mange paa, at, hvor gylden en vis Regel end kan være, saa tilstøder den dog altid meget godt Undtagelser.

Finantsministeren: Jeg skal med stor Fornøjelse give det ærede Medlem, som nu satte sig, de Oplysninger, som han har anmodet om, forsaavidt de kunne gives i nærværende Dieblif. Men dette gjælder ikke med Hensyn til det første Spørgsmaal, som han stillede, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes Indfrielsen af de heromhandlede Kreditbeviser skal finde Sted. En saadan Oplysning kan ikke gives i dette Dieblif. Det samme Spørgsmaal, som det ærede Medlem saaledes stillede